

תפ"ח 56665/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 56665-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט עמי קובו - אב"ד
כבוד השופט מיכאל קרשן
כבוד השופטת מרב גרינברג
מאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז ע"י עו"ד
שחף קליימן
נגד פלוני ע"י עו"ד רותם טובול
נאשמים

נוסח זה מותר בפרסום

גזר דין

השופט מיכאל קרשן:

בול פגיעה

בגידה-

אהבה ותום שמישהו גדע

לקח יתום אל לא נודע,

רק השמיים היו עדה,

שלא נדע.

כריתה-

סימן שאלה שהוא היטה,

מנגינת חיים קטע

אל הטוהר חטא,

מוטב מיתה!

פגיעה-

חתך בלב היריעה,

נתן בבשר חי יריה,

ניצל חסר וכניעה,

(הוי!) מה היה?

בובה-

אור חלוש כיבה,

החדיר ארס בחיבה,

הותיר ילדה באיבה

ללא מבע.

בושה-

כך, ללא בושה

הפך לפסל- אישה

מישהו קרוב, מישהו רשע!

ושה...

שיר זה, אחד מני רבים, כתבה א.א. - צעירה חרדית, כשרונית ואינטליגנטית במיוחד, אחות הנאשם ונפגעת עבירות המין שביצע. השיר הוגש במסגרת עדותה של א.א. בישיבת הטיעונים לעונש. דבריה של א.א. נאמרו מדם ליבה המיוסר והמותש. בודדה, מנותקת ממשפחתה, נושאת עמה מטען חיים שכולו כאב נוקב יום ולילה.

עובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון (בהמשך להליך

עמוד 2

גישור שהתנהל לפני כב' סגנית הנשיאה השופטת ל' ברודי) שכלל הסכמה עונשית אך לעניין הפיצוי, בביצוע העבירות
הבאות:

באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות של **מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14 בת משפחה (ריבוי עבירות)**.

באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 14 בת משפחה**, בעבירות של **מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים בת משפחה (ריבוי עבירות)** וכן בעבירות **מעשים מגונים בקטינה מעל גיל 16 בת משפחה (ריבוי עבירות)**.

באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירות של **מעשים מגונים בקטינה עד גיל 16 בת משפחה (ריבוי עבירות)** ובעבירות של **מעשים מגונים בקטינה מעל גיל 16 בת משפחה (ריבוי עבירות)**.

2. כתב האישום המתוקן אוחד חלק כללי ושלושה אישומים פרטניים.

3. לפי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, הנאשם, כיום כבן 44, נשוי ואב לילדים. המתלוננת א.א. היא אחותו הצעירה ממנו בכ-15 שנים. בשנים 2007 ועד לשנת 2011 (להלן: **התקופה הרלוונטית**), במועדים רבים ושונים כאשר אשת הנאשם לא שהתה בבית, ביצע הנאשם בא.א. מעשים מגונים ומעשה סדום כמפורט באישום הראשון והשני בכתב האישום המתוקן.

בהזדמנויות רבות ושונות, כאשר הגיעו הנאשם ומשפחתו בימי שישי להתארח בבית הוריו עד לצאת השבת, ביצע הנאשם בא.א. מעשים מגונים כמפורט באישום השלישי לכתב האישום המתוקן.

4. לפי עובדות האישום הראשון, אשתו של הנאשם אושפזה בבית החולים לאחר לידת בתו (בסמוך ליום 1.2.2007). הנאשם הגיע ברכבו לבית ספרה של א.א., ללא תיאום, וביקש ממנה להגיע לביתו ללון שם ולסייע לו בטיפול בילדיו. היא נאותה לסייע לו.

באותו יום בשעה 23:00 נכנסו הנאשם וא.א. לישון בחדר השינה בבית הנאשם והוא נעל את הדלת. בשלב מסוים הפשיל הנאשם את מכנסיו עד לקרסוליו וא.א. סייעה לו לחלץ את כפות רגליו. הנאשם אמר לא.א. "אני מבין שגם את רוצה" ובהמשך פנה אליה ושאל אותה האם היא אוהבת אותו והורה לה להוריד את בגדיה. א.א. אמרה לנאשם כי הדבר אינו צנוע ובתגובה אמר לה הנאשם "זה מותר כי אנחנו אחים". א.א. הורידה את בגדיה וכך עשה הנאשם. אז שפשף הנאשם את איבר מינו בנוכחות א.א. עד שהגיע לפורקן.

בהמשך, שכבה א.א. עירומה על גבה כשרגליה מפושקות והנאשם ליקק את איבר מינה כשהוא אוחד בשדיה

ובהמשך הניח הנאשם את איבר מינו בין שדיה של א.א. תוך שהוא שואל אותה מספר פעמים האם היא מרגישה "כיף". תחילה השיבה א.א. בשלילה ולבסוף ברצותה לרצות את הנאשם השיבה בחיוב.

לאחר מכן הורה הנאשם לא.א. לאחוז בחוזקה באיבר מינו וללקק את איברו, ממנו נפלט מעט זרע. א.א. אמרה לנאשם כי טעם הזרע מגעיל אותה והנאשם אמר לה "כאשר אוהבים שום דבר אינו מגעיל". א.א. המשיכה לעשות כן במשך זמן עד שהגיע הנאשם לפורקן.

הנאשם ביקש מא.א. לישון עמו כשהם ערומים אך א.א. סירבה. בבוקר בעודם בחדר השינה, הורה הנאשם לא.א. להתפשט מבגדיה. הנאשם התפשט אף הוא. הנאשם נישק את המתלוננת והחדיר את לשונו לפיה. בשל בכיה של בתו הפעוטה של הנאשם, יצא הנאשם את החדר על מנת לטפל בה, ולאחר מכן חזר לחדר השינה ושב וביצע בא.א. את כל מעשי הליקוק ויתר המעשים המפורטים לעיל.

5. לפי עובדות האישום השני, במועדים רבים ושונים בעת שא.א. הגיעה לבית הנאשם על מנת לסייע לו בטיפול בילדיו, בהיותם בבית, ליקק הנאשם את איבר מינה ולחץ באצבעותיו על אזור פי הטבעת שלה באופן שהסב לה אי נוחות. בחלק מן המקרים, בעת ששהו עירומים בשירותים או בחדר השינה, חיך הנאשם את איבר מינו בפי הטבעת של המתלוננת, בישיבה, בבטנה ובאיבר מינה, עד שהגיע לפורקן. בחלק מן האירועים, בעת ששהו יחד בסלון נישק הנאשם את המתלוננת ומצץ את לשונה.

האישום השני מפרט חלק מן האירועים הללו:

במועד מסוים, בין החודשים מרץ-אפריל בשנת 2007, הגיעה א.א. לבית הנאשם ולבקשתו נשארה ללון שם. בעודם עירומים בחדר השינה, שכבה א.א. בפישוק רגליים והנאשם ליקק את איבר מינה. בהמשך, נגע באצבעותיו באצבעות כף ידו באיבר מינה והחדיר את אצבעות ידו השנייה לפי הטבעת שלה.

במועד אחר, בין החודשים פברואר עד יוני לשנת 2007, באחד הלילות בעוד ילדיו של הנאשם ישנים, יצאו הנאשם וא.א. עירומים מחדר השינה וכנסו לחדר השירותים ממול שם הצמיד הנאשם את גופו לגופה של א.א., חיך את איבר מינו בבטנה ובאיבר מינה וכאשר עמדה א.א. על מכסה האסלה ליקק הנאשם את איבר מינה.

במועד נוסף, בין חודש ספטמבר 2007 לחודש יוני 2008, הגיעה א.א. יחד עם הוריה להתארח בשבת בבית הנאשם. הנאשם ו-א.א. נכנסו לחדר השירותים שליד האמבטיה. הנאשם חיבק את א.א. בחוזקה, הצמיד את גופו לגופה והתחכך בגופה. בהמשך חיך הנאשם את איבר מינו בבטנה ובאיבר מינה של א.א. מעל הבגדים.

באותו טווח תאריכים אך במועד אחר, שכבה א.א. על ביטנה, עירומה בחדר השינה של הנאשם. הנאשם התיישב ערום לצידה ונגע באצבעותיו בישיבה ובפי הטבעת שלה. לאחר מכן שכב על גבה של המתלוננת וחיך את

איבר מינו בין ישבניה.

במועד נוסף, בין החודשים ספטמבר עד דצמבר 2008, ישבה א.א. על הספה בסלון ביתו של הנאשם בשעה שילדיו הקטנים שיחקו בסלון. הנאשם התיישב ליד א.א. ליטף אותה בגבה, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה וליטף את ישבנה.

בחמישה מועדים נוספים לכל הפחות, בתקופה שבין חודש פברואר 2007 לחודש יוני 2010, שכבה א.א. על גבה, עירומה בחדרו של הנאשם, והאחרון רכן מעליה כשהוא עירום ואמר לה שהוא אוהב אותה, ליקק את פניה וחיכך את איבר מינו בבטנה התחתונה. בהמשך, נשען הנאשם על ידיו והחל להניע את גופו קדימה ואחורה תוך שהוא מחכך את איבר מינו בגופה של א.א. עד שהגיע לפורקן על בטנה. או אז ניגב את זרעו מבטנה במגבת.

במועד נוסף, עובר לחודש מאי 2011, עת שהו א.א. והנאשם על גג ביתו של הנאשם, הצמיד הנאשם את גופו לגופה של א.א. וחיכך את איבר מינו בבטנה ובאיבר מינה מעל לבגדים.

6. לפי עובדות האישום השלישי, בתקופה הרלוונטית נהג הנאשם להגיע, אחת לחודשיים, עם אשתו וילדיו להתארח מיום שישי ועד צאת השבת בבית הוריו. במועדים רבים בעת ששהו הנאשם וא.א. בחדר השינה של אחד מאחיהם, בחדר השירותים ובאמבטיה, הצמיד הנאשם את גופו לגופה של א.א., חיכך את איבר מינו בבטנה ובאיבר מינה, נישק אותה בפיה תוך שהחדיר לשונו לפיה וליטף את ישבנה.

האישום השלישי מפרט חלק מן האירועים הללו:

במועד מסוים בין החודשים מרץ עד אפריל 2007, נכנס הנאשם עם א.א. לחדר השירותים, נעל את הדלת והצמיד את גופו לגופה, חיכך את איבר מינו שהיה בזקפה בבטנה ובאיבר מינה של א.א. מעל הבגדים ונישק אותה. לפי הוראות הנאשם וכדי שלא יבחינו בהם נעלה א.א. את הדלת לאחר צאתו, והמתנה מספר דקות עד שיצאה מהשירותים.

בחודש אפריל 2007, בחג הפסח, שהו כל בני המשפחה המורחבת של הנאשם וא.א. בפארק ברמת גן. הנאשם הרכיב את א.א. על אופניים עד שהתרחקו מיתר בני המשפחה. הנאשם הצמיד את גופו לגופה של א.א., חיבק אותה, נישק אותה בפיה, מצץ את לשונה ואמר לה שיש במקום הרבה זוגות אוהבים.

במועד אחר בין החודשים ספטמבר עד אוקטובר בשנת 2007, בחג הסוכות, סיימו בני המשפחה המורחבת של א.א. ושל הנאשם לסעוד את ארוחת הצהריים בסוכה ועלו לבית ההורים. א.א. נשארה בסוכה וישבה על אחת המיטות בסוכה. הנאשם סגר את דלת הסוכה והתיישב ליד א.א., חיבק ונישק אותה בפיה, ליטף את גבה ואת ישבנה מעל הבגדים ואמר לה שהוא אוהב אותה.

במספר הזדמנויות בין השנים 2010 ועד 2011, בעת שא.א. שכבה על בטנה באחד החדרים בבית הוריה, נכנס הנאשם לחדר, התיישב לצידה ונגע בישבנה מעל בגדיה תוך שהוא לוחש לה כי הוא אוהב אותה.

7. במועד שאינו ידוע, כשנה עובר לחודש מאי 2011, ביקשה א.א. מהנאשם שיחדל ממעשיו. הנאשם השיב לה שהם אוהבים והתנה את היענותו לבקשתה של א.א. בכך שהוא יוכל להמשיך ולחבקה מעל לבגדים. א.א. סברה כי הדבר מותר מבחינה הלכתית והסכימה לתנאי זה.

למרות בקשתה של א.א. וחרף האמור, בין החודשים מרץ עד אפריל בשנת 2007, נכנסו הנאשם וא.א. לחדר פנימי בבית הוריהם, הנאשם הגיף את התריסים ונעל את הדלת, חיבק את א.א., התחכך בגופה, חיכך את איבר מינו באיבר מינה, נישק אותה והחדיר לשונו לפיה. בהמשך, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה, ליטף את ישבנה ונגע בפי הטבעת שלה. בתגובה אמרה א.א. לנאשם: "אני כל הזמן אומרת לך שתפסיק ותפסיק ואתה לא מפסיק", ויצאה מהחדר.

ראיות לעונש

8. אף שבמסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי ייערך תסקיר נפגעת עבירה, א.א. סירבה לכך וקלף זאת העידה לפנינו והגישה את דבריה גם בכתב.

עדוּתה של א.א. הייתה כואבת ומרגשת מאוד. אף עין לא נותרה יבשה. היא תיארה כיצד אהבה את הנאשם ששימש עבורה דמות הורית ואת תחושת הבגידה שחוותה כאשר דווקא דמות מיטיבה זו פגעה בה לאורך שנים. בין היתר בשל החברה בה גדלה, א.א. לא הבינה בתמימותה את חומרת המעשים בעת שבוצעו בה, אך אלה הותירו בה צלקות בלתי ניתנות לריפוי. זאת ועוד, א.א. חשפה את הפגיעות תחילה בפני בני משפחתה אך איש לא האמין לה. לפני כשמונה שנים התחתנה א.א. בלחץ משפחתה, אך הנישואין לא החזיקו מעמד. משפחתה בחרה להתכחש לה, ובעקבות החלטתה להגיש תלונה במשטרה בחרה המשפחה לתמוך דווקא בפוגע. כך נותרה א.א. בודדה בעולם. ללא משפחה. ללא יכולת לבנות זוגיות ולהקים משפחה - משום שהיא זו שהוכתמה כתוצאה ממעשי הנאשם.

א.א. תיארה את החורבן שזרע הנאשם בגופה ובנשמתה. א.א. סובלת מביעות לילה. היא חסרת שקט ואין לה נחת. היא אינה מסוגלת להתרכז. קשה לה ללמוד. שנים היא הולכת לטיפול ומתפללת שיהיה לה הכוח לא לוותר ולהאמין שתזכה לטוב בעולם הזה.

כל בקשתה של א.א. היא שלא נרחם על מי שלא חמל עליה. שייגזר על הנאשם עונש חמור ואולי ימנע הדבר פגיעות בילדים אחרים.

9. בעניינו של הנאשם נתקבל תסקיר מבחן. מהתסקיר עלה כי הנאשם, בן 44, נעדר עבר פלילי, השני מתוך שישה ילדים במשפחה המשתייכת למגזר החרדי, גדל לסירוגין בישראל ובארה"ב. הנאשם נישא באמצעות שידוך

בהיותו בן 23. לאורך השנים נולדו לנאשם 5 ילדים, כיום בני שנה עד 19.

הנאשם טען כי נפגע מינית בילדותו המוקדמת על ידי זרים בבית הכנסת באזור מגוריו. לדבריו הפגיעות בו היו ידועות למשפחתו. הוא תלה את מעשיו בקשיים שחווה במערכת היחסים האינטימית עם אשתו ומציאת מענה רגשי אצל א.א. עד כדי שראה בה אובייקט מיני וזוגי. כיום, אשתו מודעת למעשיו, סלחה לו ומהווה עבורו גורם תמיכה. הנאשם תאר את הבושה ממעשיו, התסכול וההבנה כי פעל באופן סוטה, פוגעני ופסול. הוא הצליח לבטא אמפתיה כלפי אחותו והביע רצון לטיפול ושיקום מקצועי.

כגורמי סיכון נשקלו ניצול האמון והפעלת מניפולציות על ידי הנאשם, תפיסתו לגבי מיניות, עיסוק מוגבר במין כמו גם קשיי ויסות והתייחסות מטשטשת ומצמצמת מצד משפחתו באופן המשפיע על הגברת הסיכון והקושי בהבנת חומרת מעשיו הקשים. גורמי הסיכון לשיקום הם גילויי אמפתיה וחרטה וביטויי צער ובושה, כמו גם האחריות שנטל הנאשם לביצוע מעשיו והפקדת הפיצוי. **שירות המבחן המליץ על ענישה קונקרטיה ומרתיעה תוך הפניית גורמי שב"ס לחשיבות גיוסו של הנאשם לטיפול בעברייני מין.**

10. חוות דעת פרטית שהגישה ההגנה, ומבוססת כל כולה על תיאורי הנאשם, מצאה כי הנאשם היה ילד שהוזנח על ידי הוריו ופגיעתו המינית בילדות עיוותה את תפיסת עולמו באשר לקשר מיטיב עם האחר ופגעה ביכולתו ליצור אינטימיות עם הזולת. כותבי חוות הדעת העריכו כי בפגיעות המיניות המרובות שחווה הנאשם כילד וכנער טמונים הזרעים וגורמי הרקע ארוכי הטווח לפגיעות המיניות שהוא עצמו ביצע באחותו.

כותבי חוות הדעת סבורים כי הפרוגנוזה להצלחת השיקום חיובית והמלצתם היא לגזור את עונשו באופן שיאפשר השתלבות מהירה בתהליך טיפולי-שיקומי.

11. אחותם של הנאשם וא.א., האמצעית מתוך 8 אחים, העידה כעדת הגנה לעונש.

האחות תארה את הקשר הטוב שהיה לה בעבר עם א.א. ועם הנאשם. לדבריה, כאשר נודע הדבר ניסו בני המשפחה לחזק את א.א., אך היא לא הייתה נכונה לכך. מדבריה עלתה ביקורת על א.א., שלדברי האחות העמידה בפני בני המשפחה ברירה אכזרית: להיות בקשר עמה, או עם הנאשם ובני משפחתו, לרבות ילדיו שלא חטאו ולא פשעו. היא עצמה לא ראתה לנכון להדיר את הנאשם ובעיקר את ילדיו. מטרתה בעדות לטובת הנאשם היא שבית המשפט יתחשב בילדיו הקטנים של הנאשם.

12. רעיית הנאשם העידה אף היא מטעם ההגנה. כל הגעתה לבית המשפט נועדה לצעוק את צעקת ילדיה. הנאשם תפקד כאב מיוחד ונפלא המעורב מאוד בחיי ילדיו. האם לא שיתפה את הילדים בפרטי ההליך מתוך מחשבה שהכול יסתדר (וכדי שלא לדבר לשון הרע). מצבם הרגשי של הילדים קשה (נ/1) והביקורים אצל האב אינם מסייעים לילדים.

משפחת הנאשם חווה קשיים טכניים וכלכליים רבים מאז נעצר. הנאשם הביע חרטה וביקש את סליחתה של אשתו. העדה רוצה לתת סיכוי לשיקום הנישואין ולילדיה בית חם. היא עתרה כי בית המשפט יתחשב בהם ויגזור עונש קל ככל הניתן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

13. באת כוח המאשימה, עו"ד שחף קלינמן שמעוני, עמדה בטיעוניה על האופן הרב מערכתי בו ניצל הנאשם את א.א. בעודו יוצר תנאים מתאימים לביצוע העבירות בה תוך ניצול טוב ליבה ורצונה לסייע לו בטיפול בילדיו. בחלק מהמקרים ביקשה א.א. מהנאשם לחדול ממעשיו, אך הוא התעלם מבקשותיה והמשיך בפגיעות חוזרות ונשנות. עשרות ואולי מאות פעמים לאורך כ-5 שנים בחר הנאשם לשוב ולפגוע בא.א. ולבצע בה מעשים מגונים ברף הגבוה ומעשי סדום. מבלי להתייחס להשלכות מעשיו הפך הנאשם את א.א. לאובייקט מיני לצורך סיפוק צרכיו.

חלק מהמעשים בוצעו בביתה של א.א. מקום בו היא אמורה להרגיש בטוחה ותמיד נעשו בקרבת מקום לבני המשפחה, ופעם אף במקום ציבורי. אין פלא כי השלכות הפגיעה כה חמורות וא.א. תיארה כיצד איבדה אמון בבני אדם וכן את הרצון לחיות, ורק בשל אמונתה לא שמה קץ לחייה. צוין כי למרות אישיותה יוצאת הדופן של א.א., במקרים בהם התרחשה פגיעה כה חמורה כמעט ואין הצלחה לתהליך שיקום שאינו מלווה בסיוע מהמשפחה.

כדי להגן על א.א. ולאפשר לה להמשיך בחייה נדרש לדעת המאשימה גמול הולם. דווקא משום שמדובר בפגיעה על ידי מי משתייך לחברה החרדית הנוהגת להשתיק את התופעה החמורה של פגיעות במשפחה והפניית עורף לנפגעים, על בית המשפט להגיד "לא עוד".

14. בשל קרבת המשפחה, יחסי הכוחות בין הצדדים ופער הגילים בין הנאשם לא.א., מצאה המאשימה להיעזר בפסיקה שעניינה פגיעות של אב בביתו (הוגשה לעיונו). לדעת המאשימה, בהתחשב במכלול נסיבות העניין, וכן בסיכון הנשקף מפני הנאשם ובצורך בהרתעת הרבים והיחיד, **יש לקבוע במקרה זה מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים וזה ינוע בין 10-14.**

15. ב"כ המאשימה התייחסה גם לנסיבות לקולה, שלטעמה מצדיקות להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם: הודאת הנאשם מבלי שניהל הליך הוכחות וחסך את עדותה של א.א., הנסיבות האישיות המפורטות בתסקיר, החרטה שהביע, העדר עבר פלילי ורצונו בטיפול. כן הכירה המאשימה בכך שהנאשם הפקיד סכום כסף לא מבוטל לפיצוי נפגעת העבירה.

16. באת כוח הנאשם, עו"ד רותם טובול, בקשה להקל עם הנאשם שלדבריה מרכין ראשו בפני בית המשפט ובפני משפחתו ומבקש מחילה וסליחה מא.א. הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו ויש להתחשב לקולה בנתוני הנאשם, נסיבות חייו, הודאתו, תיקון כתב האישום לאחר הליך גישור קצר, כאשר הנאשם עשה כל שביכולתו למנוע את עדותה של א.א..

הסניגורית הצביעה על כך שהמעשים בוצעו לאורך מעט יותר מ-4 שנים, ללא הפעלת כוח פיזי, לפני למעלה מעשור. מאז לא בוצעו עבירות נוספות. על אף הטיפולים שעבר לא הייתה לנאשם מודעות מלאה למעשיו, אך מרגע שנפתח ההליך הוא עשה כל שבידו לאפשר לא.א. את המימון לטיפולים עבודה.

ב"כ הנאשם עמדה על כך שמעת מעצרו קרס על הנאשם כל עולמו: אשתו אושפזה ומצבו הנפשי הידרדר. הנאשם חווה בושה וצער על מעשיו. הוא מאוכזב מעצמו. חש אמפתיה לאחותו. לדברי הסניגורית נסיבות חייו של הנאשם מנעו ממנו לפנות למשטרה כאשר נפגע בעצמו. הנאשם מבין שהוא צריך לשלם מחיר ומבקש לעבור טיפול במסגרת שב"ס.

באת כוח הנאשם עתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, וביקשה למקם את הנאשם בחלקו התחתון.

17. הנאשם בדברו האחרון לעונש הרחוב בנוגע לפגיעות שלטענתו חווה בילדות וביחס למחירים שמשלם הוא ומשלמת משפחתו מאז שנעצר. הנאשם הדגיש כי לא הפעיל כוח פיסי על א.א., תאר כיצד המעשים "גלשו לשם", לדבריו בגלל משקעים שהיו לו מהילדות, והסביר שהיה מעוניין להעמיק את ה"חיבור" עם א.א., משום שזה עשה לו טוב, ולא חשב שיכולה להיגרם ממעשיו כזו פגיעה. בסוף דבריו השליך הנאשם את מלוא האחריות על מעשיו על אלו שפגעו בו בילדות.

דין והכרעה

18. במשך מספר שנים ביצע הנאשם, אדם כבן 30, נשוי ואב לילדים, כמות בלתי נתפסת של פגיעות מיניות חוזרות באחותו הצעירה ממנו ב-15 שנה, עוד בטרם מלאו לה 14 ועד שהייתה כבת 17. את המעשים ביצע הנאשם בא.א. בביתו, בעת שזו שהתה במקום ולנה שם לבקשת הנאשם, על מנת לסייע לו בטיפול בשלושת ילדיו הקטנים, וכן בהזדמנויות שונות כאשר הגיעו הנאשם ומשפחתו בימי שישי להתארח בבית הוריו.

ישווה הקורא לנגד עיניו את מעגל עונות השנה של א.א. הקטנה: יום אחר יום, שנה אחרי שנה, פסח, סוכות, שבת שגרתית או שמחה משפחתית, ואפילו יציאה משפחתית מורחבת לפארק. בכל הזדמנות, מצא הנאשם דרך לבצע את זממו באחותו הצעירה, ילדה תמימה וטובת לב המנסה בכל כוחה לשמור על צניעותה ותומתה.

19. הנאשם טען כי לא הבין אל נכון את חומרת מעשיו ולא היה מודע להשלכותיהם. אין ביכולתי לקבל טענה זו. גם אם, כטענת הנאשם, שבדל ראה לא הובא לתמיכה בה, נפגע הוא בילדותו המוקדמת (כגרסתו לפני שירות המבחן), או גם בנערותו (כגרסתו לפני המאבחן הפרטי), כיצד לא הבין מהן ההשלכות של פגיעה מינית חוזרת ונשנית באחותו בדיוק בשנים שבהן התבגרה מינית? אולי ביתר שאת יש לשאול שאלה זו אם כך חווה בעצמו.

כעולה מן החומר שהונח לפנינו, ולאחר שמיעת הנאשם, המסקנה הבולטת היא כי הלה תר לעצמו ואף מצא

דמות שתוכל להחליף את תפקידיה הזוגיים של רעייתו. הנאשם מצא בא.א. קורבן נוח למימוש תאוותו. כל התייחסותו ל"קשר" שלתפיסתו נרקם ביניהם נגועה בעיוותי חשיבה משמעותיים, המאפיינים עברייני מין. יתרה מכך, הנאשם הוא אדם דתי המשתיך לקהילה דתית. הנאשם ידע היטב כי מעשיו הם מהאיסורים החמורים ביותר בתורת ישראל. חרף האמור, כמפורט בכתב האישום המתוקן, טרח הנאשם להסביר לא.א. התמימה כי הדבר מותר משום שהם אחים. אין אפוא כל יסוד לטענת הנאשם כי חשב שמעשיו לגיטימיים.

מתחם העונש ההולם

20. קביעת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם תעוצב בהתאם לעיקרון היסודי בענישה, הלוא הוא עיקרון ההלימה בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש. זאת בזיקה לערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שביצע ומידת הפגיעה בהם, וזאת תוך התחשבות במדיניות הענישה הנוהגת.

21. בהתאם לעתירתם המשותפת של הצדדים אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשי הנאשם, אף כי אלו נמשכו לאורך שנים.

22. על חומרתם של מעשי העבירה שביצע הנאשם עמדתי לעיל.

23. מידת אשמו של הנאשם, אשר ביצע את מעשיו אלה באחותו עצמו ובשרו במשך שנים, בתדירות גבוהה, תוך ניצול פער הגילים העצום בין השניים וקרבת קורבן העבירה אליו, גבוהה במיוחד.

24. הנזק שהסב הנאשם לא.א. חמור וקשה ואינו מתמצה בפגיעה הישירה בה ובגופה. א.א. היא בת לחברה דתית שלעניין כושר הנישואין רואה חשיבות מכרעת בתומתה של האישה. הנאשם ידע ידוע היטב כי המעשים המיניים שביצע באחותו יפגמו בכושר נישואיה ובמעמדה החברתי, וכך למרבה הצער היה גם היה.

ועל כל אלה באה ההתנכרות של המשפחה כולה דווקא לא.א. והחלטתה לתמוך בנאשם - מעשה שלצערי אף אותו יכול היה הנאשם לצפות מראש. במקום שאחיה ואחיותיה של א.א., בעלי משפחות ומבוגרים ממנה ינהגו כאחיו של יוסף: "וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו, אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ, אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ, וְלֹא שָׁמְעָנוּ; עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ, הַצָּרָה הַזֹּאת" (בראשית מב, כא), כנראה נוח היה להם יותר לנתק עמה את הקשר ולטמון ראשם בחול מִשָּׁל לא היו דברים מעולם.

25. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם אוטונומיית הרצון וזכותה של א.א. להחליט מה ייעשה בגופה, הזכות של נערה צעירה לא להיחשף לעולם של תוכן מיני שאינו תואם את גילה, פרטיותה של א.א., תחושת הביטחון שלה, הטאבו החזק נגד קשר מיני בין אחים, יחסי האמון התוך משפחתיים וכן כושר הנישואין של א.א. ויכולתה

להקים משפחה.

כמתואר לעיל, במקרה דנן מידת הפגיעה בערכים אלה הייתה עצומה.

26. הענישה הנוהגת בסוג זה של עבירות בתוך המשפחה מגוונת, אך ניתן להבחין בבירור במגמת החמרה משמעותית בפסיקת בית המשפט העליון.

27. כך, למשל, אמר בית המשפט העליון את הדברים הבאים בע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל (20.10.2020) (מפי כב' השופטת י' וילנר), בו התקבל ערעור מדינה והוחמר עונש, מ-5 שנות מאסר בפועל ל-7.5 שנות מאסר בפועל, שנגזר על נאשם שפגע מינית באחייניתו בת ה-10 בשתי הזדמנויות והורשע בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים ובשתי עבירות של מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים:

45. אין צורך להכביר במילים בדבר השלכותיהן ההרסניות של עבירות מין על הקורבן ועל בני משפחתו. עבירות אלה חודרות לנימי הנפש, גורמות לתחושה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פיו את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגוון רחב של תופעות נפשיות וגופניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו הגופנית, הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר. השבר עמוק עוד יותר שעה שמבצע העבירות הוא אדם שהקורבן רואה בו דמות חיובית ונותן בו את אמונו. היטיב לתאר זאת השופט ס' ג'ובראן:

"חומרה יתרה נודעת לעבירות מין המבוצעות בקטינים, המתאפיינות בניצול פערי הכוחות האינהרנטיים בין קטין לבגיר ובניצול תמימותו הטבעית של הקטין לסיפוק יצריו של הפוגע. אף הנזקים הנגרמים מעבירות אלו נוטים להיות חמורים יותר, משום שהם פוגעות בנפשו של הקטין בשלב בו טרם התגבשה אישיותו באופן סופי, ומותירות בו צלקות עמוקות..." (ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015) (להלן: ע"פ 6882/14). וראו גם: ע"פ 8203/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ל"ט (9.9.2012); ע"פ 5117/13 יומר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.11.2014); ע"פ 519/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (5.2.2019) (להלן: ע"פ 519/19).

46. בהתאם לכך, זה שנים רבות חוזר ועומד בית משפט זה על הצורך להחמיר בענישתם של עברייני מין, ובפרט ביחס לאלו שקורבנותיהם הם קטינים. זאת, כדי שעונשם יהלום את חומרת מעשיהם וכן כדי ליצור הרתעה. פסיקה זו אף עולה בקנה אחד עם רצון המחוקק המתבטא בסעיפים הרלוונטיים בחוק העונשין (ראו לדוגמה: סעיפים 40ב, 40ז ו-355 לחוק העונשין; ע"פ 4920/01 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נו(1) 594, 607-605 (2001); ע"פ 6882/14, פסקה 17; ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-20 (11.11.2018); ע"פ 519/19, פסקאות 10-13). החמרת הענישה בעבירות מין, ובפרט באלו המבוצעות כלפי קטינים, נושאת עמה מסר לפיו החברה מוקיעה מתוכה את מי שרואה אדם אחר ככלי לסיפוק יצריו. החמרת הענישה אף מבטאת הכרה בכאבו של הקורבן, וזו עשויה להיות הצעד הראשון

במסע המפרך לשיקומו."

28. בשתיים מן העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונשים מזעריים, מהם ניתן לסטות רק מטעמים מיוחדים שיירשמו.

בעבירה של מעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 14 בת משפחה עומד העונש המזערי על 5 שנות מאסר, ובעבירה בודדת של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14 בת משפחה (והלוא הנאשם הורשע בריבוי עבירות מסוג זה) עומד העונש המזערי על 3.75 שנות מאסר. כזכור ביצע הנאשם בא.א. עשרות רבות של עבירות מסוג זה.

29. לעניין רמת הענישה הנוהגת ראיתי להפנות גם לפסקי הדין הבאים:

בע"פ 9286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.2007) אושר עונש של 9 שנות מאסר בפועל שנגזר על מערער שהורשע בחמישה אישומים אשר ייחסו לו ביצוע מעשים מגונים במשך שנתיים באחייניתו הקטינה, בביתו, בעת שהייתה כבת 10-11;

בע"פ 2652/11 פלוני נ' מדינת ישראל (10.12.2012) אושר עונש של 10 שנות מאסר שנגזר על מערער בגין שורה של מעשים מגונים ומעשי סדום, אותם ביצע באחייניתה של בת הזוג שלו, אשר הייתה באותה עת בגילים 10-8;

בע"פ 2177/13 פלוני נ' מדינת ישראל (9.7.2015) אושר עונש מאסר בפועל בן 8.5 שנים, מתוכן 8 שנים בגין ביצוע שורה של מעשים מגונים באחותו החורגת במשך ארבע שנים, מאז הייתה כבת 9;

ובע"פ 5617/19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.8.2021) קיבל בית המשפט העליון ערעור מדינה על קולת העונש, והחמיר בעונשו של משיב שהורשע בעבירות מין חמורות בנכדתו, אחייניתו ובתו. העבירות שביצע המערער בנכדתו זהות למקרה שלפנינו והמעשים דומים מאוד (אם כי הנכדה הייתה צעירה בהרבה, בגילאי 3-6, ואת המעשים ביצע בה המשיב שם בעת שהשיג עליה), ובמסגרת הערעור נקבע כי מתחם העונש ההולם מעשים אלה נע בין 10 ל-20 שנות מאסר.

30. אוסיף עוד כי רמת הענישה הנוהגת היא כידוע רק שיקול אחד מני השיקולים שיש לשקול בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

מבלי לקבוע מסמרות בדבר, אפשר גם שחלק מפסקי הדין וגזרי הדין שהגישו הצדדים לעיונו, אינם עונים בצורה מספקת על עקרון ההלימה ואינם מבטאים רמת ענישה ראויה דיה ביחס לעבירות מין המבוצעות לאורך שנים בקטינים ובקטינות בני ובנות משפחה.

31. בהינתן התקופה הארוכה בה בוצעו המעשים, טיב המעשים - שאמנם השתבצו בעיקר לעבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, אך ללא ספק מצויים ברף החומרה הגבוה ביותר האפשרי בסוג זה של עבירות, גילה הצעיר של א.א. בעת ביצוע המעשים, פער הגילים המשמעותי בין הנאשם לא.א., הקשר בינו לבין הניצול לרעה שניצל הנאשם את סמכותו וכוחו כלפי אחותו הקטנה הנזק הכבד שהסב הנאשם לא.א., קיימת לטעמי הצדקה מלאה להשית על הנאשם עונש ההולם את חומרת מעשיו [השוו: ע"פ 7596/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (16.3.2022)], אף על פי שהמעשים בוצעו לפני שנים לא מעטות.

32. לנוכח כל האמור מעלה, וכן שיקולים הנוגעים לקיומו של הסדר טיעון בו נתקשרו הצדדים במקרה זה לאחר הליך גישור, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם ינוע בין 9 ל-15 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש

33. הכול מסכימים כי עונשו של הנאשם צריך להיות בתחתית מתחם העונש ההולם.

הנאשם הודה לפנינו בהזדמנות הראשונה מבלי לנהל הליך הוכחות, הוא חסך את עדותה של א.א. והפקיד פיצוי משמעותי לטובתה, אין לו הרשעות קודמות, הוא מעוניין בטיפול וכמפורט בחוות הדעת שהגישה ההגנה הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה וכנה לטיפול והפרוגנוזה להצלחת טיפול כזה בו - טובה, הוא היה עצור תקופה ארוכה יחסית וכן קיימות נסיבות אישיות כמפורט בתסקיר.

34. ברי כי זה אינו מקרה בו ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולכך הסכימה אף ב"כ הנאשם. מכאן שהעונש העיקרי לו ראוי הנאשם הוא 9 שנות מאסר.

35. שקלתי את כלל השיקולים הצריכים לעניין ומצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל בן 9 שנים, החל ביום מעצרו 9.3.2021.
- מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, לבל יעבור עבירת מין מסוג פשע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר;
- מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר;
- פיצוי בסך 100,000 ₪ לנפגעת העבירות א.א.. הפיצוי הופקד והוא יועבר לא.א. לפי פרטים שתספק המאשימה.

השופט עמי קובו, אב"ד

אני מסכים.

השופטת מרב גרינברג

אני מסכימה.

הוחלט כאמור בגזר דינו של השופט מיכאל קרשן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

מזכירות בית המשפט תמציא את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ג, 25 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד